

Scénář: Dobrý pastýř

„Podívejte se, mám tu zlatou krabici – tedy je žlutá, ale připomíná zlato. Uvnitř je něco cenného. Možná je tam podobenství. Podobenství jsou totiž ještě cennější než zlato!“

Krabice je zavřená – je na ní víko.

„Někdy se nám takové podobenství těžko otevírá. Těžko se nám do něj vstupuje. Hned mu nerozumíme. Ale taková už podobenství jsou. Je těžké do nich vstoupit, někdy jsou zavřená. Abychom do podobenství mohli vstoupit, musíme být opravdu připraveni.

Jste připraveni?

Dobrá. Podobenství jsou cenná a jsou to dárky. Byly nám lidem dány před dávnými časy. Dokonce ještě než jsme se narodili. I když nevíte hned, co to podobenství je, je už vaše.

Nemusíte si ho brát, nemusíte si ho kupovat, nebo ho někde shánět. Podobenství už je vaše, patří vám.

Mám nápad, podíváme se dovnitř. Jsem zvědavá, co se asi uvnitř této krabice skrývá.“

Jako první vytáhnu zelenou látku, která pokud se nevejde dovnitř krabice, může být i jinde. (Na obrázcích nástěnka připravena na rodinnou bohoslužbu.)

„Hmmm... Co by to mohlo být???

Rozhodně je to zelené, všude samá zelená. Co by to asi mohlo být? Mohla by to být taková ta věc, na které sedí žáby v rybníku? Nebo koruna stromu, na kterou se někdo dívá z výšky? Nebo velký list, který spadl z obrovitánského stromu?

Docela by mě zajímalo, co je na druhé straně! Hmmm, z druhé strany je to také celé zelené...

Zajímalo by mě, jestli nám dál nepomůže něco, co je v krabici.“

Modrá látka – ukážeme a pak umístíme.

„Co to asi je? To by mohlo být okno, kterým je vidět na druhou stranu? Nebo taková ta věc, do které se podíváte a vidíte odraz svého obličeje....“

3 černé body – ukázat „Podívejte se, tady jakoby vůbec nebylo světlo, ani na jednom kousku nic světlého. Co by to asi mohlo být? Zajímaloby mě, jestli je to něco tak tvrdého nebo tak hlubokého, že sem vůbec nedopadne světlo.“

Pak umístit.

„Lidé, kteří sedí tady na té straně, si mohou myslet, že vidí zamračený obličej. Vidíte, žádná jiskřička v očích nebo na puse. Nic.“

Prkna – Ohrada – po jednom vytahovat a prohlížet, umístit na místo.

„Co by to asi mohlo být!? Cestička? Klacek? Kousek provázku?“

Tady je další. – Mohla by tady mezi nimi vést cesta?

A další – to by mohla být fotbalová branka, nebo most, přes propast! Nebo dveře!

A tady je ještě další! Teď tu máme vnitřek a vnějšek (nějaké „uvnitř“ a „venku“).

Zesílit ještě jednou vrstvou.

„Udělejme tu průchod, takovou branku, aby mohl ten, kdo je třeba vevnitř vyjít ven a kdo je venku, aby mohl vejít dovnitř.“

Otevřít a udělat branku.

„Zajímalo by mě, co to by to mohlo být!

Mohl by to být třeba dům, nebo místo pro zvířata, nebo pro lidi. Zajímalo by mě, kdo tu žije.“

Po jedné vytahovat ovce a umístit je do ohrádky – „Aha, je to místo pro ovce. Kolik jich tady asi je schovaných? Máme tu další a další a další a ještě jednu.“

„Kdysi dávno chodil po světě člověk a ten říkal tak úžasné věci a dělal tak skvělé činy, že ho mnoho lidí následovalo. A když ho následovali, začali se divit, kým ten člověk vlastně je. Chtěli vědět, kým je doopravdy. A tak se ho zeptali: „Kdo jsi?“

A on jim odpověděl:

„Já jsem dobrý pastýř“. Z krabice vyndáme dobrého pastýře a ukážeme ho oběma rukama, pak umístíme k ohradce.

„Znám každou svou ovečku jménem. Když vyvádím ovce z ohrady, následují mne. Jdu před nimi a ukazuji jim cestu.“

„Ukazuji jim cestu na dobré pastviny... a cestu k chladné, čisté, občerstvující vodě.“

Když se vyskytnou místa nebezpečná... ukazují jim cestu i nebezpečím.“

Pastýře proneseme tmavým místem a postavíme vedle ohrádky, postupně ovečky následují pastýře, u tmavého místa váhají, ale nakonec všechny projdou až na ovečku poslední, která se ztratí – schováme ji pod černou látkou tak, aby jí koukala jen hlava.

„Když se s ovečkami vracím do ohrady, všechny je spočítám: První, druhá, třetí...”

(Počítáme a dáváme ovečky do ohrádky.)

„A když zjistím, že se mi třeba jen jedna ovečka ztratila, jdu kamkoliv, abych ji našel. Hledám všude – na zelených pastvinách, u vody, i na nebezpečných místech.“

A když ztracenou ovečku najdu, zanesu ji zase do ohrazení. I když je třeba těžká, zanesu ji do bezpečí.“

„Když jsou všechny ovečky v bezpečí, mám takovou radost, že si ji nemohu nechat jen sám pro sebe, ale svolám všechny přátele a raduji se a máme hostinu.“

Uklidit dobrého pastýře, vyndat obyčejného pastýře a položit.

„Tohle je obyčejný pastýř. Když takový pastýř vyvádí ovečky na pastvu, neukazuje jim dobře cestu a ony se často zaběhnou a ztratí.“

„A když přijde vlk, (položit vlka na černé místo)

obyčejný pastýř uteče.“ (Uklidit obyčejného pastýře.)

Vyndat dobrého pastýře. Ukázat ho a položit.

„Ale dobrý pastýř se postaví mezi vlka a své ovce. I když by pro ně třeba měl položit život. Zabrání vlkovi, aby se k ovečkám dostal. Tak se mohou ovečky bezpečně vrátit do ohrady a bezpečí.“ *Pastýř je postaven mezi ovečkami a vlkem. Ovečky po jedné umístíme do ohrádky.*

Zavřít ohrádku, vlka zpět do krabice, dobrý pastýř na výchozí pozici k ohrádce.

„Zajímalo by mne... jestli ty ovečky mají jména. Jestli se nějak jmenují.

Zajímalo by mne, zda jsou ovečky na tomto místě šťastné.

Zajímalo by mne, jestli jste někdy v životě cítily dotek čerstvé, chladivé, občerstvující vody.

Zajímalo by mne, jestli jste se někdy ocitly na temném a nebezpečném místě.

Jak jste se dostali zase ven? Nebo jestli jste se někdy v životě ztratili a někdo vás našel?

Zajímalo by mne, kdo je ve skutečnosti Dobrý pastýř.“

ÚKLID

„Podívejte: Dobrý pastýř,

Podívejte: ovečky

Podívejte: chladivá, čerstvá, občerstvující voda

A temná místa

Ohrada“

Uklidit krabici s podoběnstvím na místo.

